

100% A-kasse medlemskab, men kun 75% udbytte, lyder det godt?

Hvorfor skal man straffes fordi man har et selvstændigt bi-erhverv?

Jeg skriver dette brev fordi jeg føler at dagpengereglerne behandler mig og andre i min situation uretfærdigt. Jeg vil derfor opfordre til at denne problemstilling, der handler om, at man som fritidsbeskæftiget i et selvstændigt bi-erhverv bliver straffet via en reduceret dagpenget, bliver grundigt belyst og ændret.

Jeg er 57 år og har siden 1982, med stor fornøjelse og interesse drevet et fritidslandbrug på 25 ha sideløbende med fuldtidsjob.

Gennem mit arbejdsliv, som startede da jeg var 17 år, har jeg arbejdet i firmaer som relaterer til landbruget. Min uddannelse fik jeg i et grovvarefirma, hvor jeg efterfølgende arbejdede, afbrudt af militærtjeneste og et par års handelsgymnasium. Indtil august 2011 arbejdede jeg som salgskonsulent i et kemikaliefirma. På grund af rationaliseringer måtte jeg så se mig som arbejdsledig. Jeg tilmeldte mig dagpengesystemet den 29. september 2011, og fik mit fritidslandbrug, godkendt som **selvstændigt bi-erhverv**, med de restriktioner der følger med dette. Det vil sige, at min dagpenget straks blev reduceret med 25%, fra 104 til 78 uger, og med krav om at modregne den tid der bruges i det selvstændige bi-erhverv.

Selvfølgelig skal man i ledighedsperioden søge arbejde, og det lykkes formentlig også for de fleste at få noget der matcher jobønskerne. Lykkes det ikke, og udløbet af den såkaldt "reducerede dagpenget" på de 78 uger begynder at nærme sig, bliver det straks en kende besværligt, for så skal der tages stilling til den fremtidige tilværelse. Det er nemlig således, at de sidste 26 ugers dagpenge kun kan opnås såfremt det selvstændige bierhverv nedlægges og CVR-nummeret afmeldes. Det giver naturligvis en dagpengeindtægt på yderligere seks måneder, mens man selvfølgelig gør hvad der er muligt for at komme i job igen, men en vigtig del af tilværelsen er forsvundet. Enten solgt eller bortforpagtet.

På trods af ihærdig indsats er det endnu ikke lykkedes mig at finde arbejde.

Efter min opfattelse er aldeles uhensigtsmæssigt og urimeligt, at der sker denne forskelsbehandling i forhold til andre der bliver ramt af ledighed. Jeg er af den opfattelse, at når man gennem en årrække har fundet tid, lyst og energi til at leve på den måde, må det vel også være rimeligt, at man opnår de samme rettigheder som andre på arbejdsmarkedet, der bliver ramt af ledighed. A-kasserne kræver jo fuldt kontingent, men der ydes kun 75% arbejdsløshedsdækning. Det er en fuldstændig urimelig forskelsbehandling af personer, der har et selvstændigt bi-erhverv og personer der ikke har, når der samtidig opkræves fuldt A-kasse bidrag. Det er man nødt til at se på snarest.

Som tiden skred frem, forledte jeg mig egentlig på, at såfremt min plan A (naturligvis at finde arbejde) ikke lykkedes, ville jeg være omfattet af ordningen med seniorjob, når min reducerede dag-

penge ret udløber i slutningen af april 2013. Det er jo sådan, at hvis man sammen med sit A-kassebidrag også er med i efterlønsordningen, er der mulighed for at søge om et såkaldt seniorjob. Det er en mulighed, hvis man har mindre end 5 år til efterlønsalderen, og ikke har fundet arbejde ved dagpengeperiodens udløb. Så har den offentlige myndighed en forpligtelse til at skaffe klienten et job til overenskomstmæssig gage. Lykkes det ikke, er klienten berettiget til at fortsætte på dagpenge indtil det enten lykkes at få et job eller klienten bliver tvunget på efterløn.

Men sådan er det altså ikke når man har selvstændigt bi-erhverv, for ordningen med seniorjob træder først i kraft når alle 104 ugers dagpengeret er opbrugt. Jeg ønsker naturligvis et meningsfyldt arbejde, men lykkes det ikke, er min situation den, at jeg skal nedlægge bedriften, f.eks. bortforpagte både jord og driftsbygninger, således at der kun er stuehus og have tilbage for at opnå ret til de sidste 26 ugers dagpenge.

For at opnå ret til seniorjob står der i loven, at der gælder de samme regler som for at opnå efterløn. Dvs. det selvstændige bierhverv nedlægges, eller der kan søges om at det kan køre videre efter nogle regler, hvor der max. må bruges 400 timer p.a. og indtægten (nettoomsætning minus vareforbrug) må ikke overstige kr. 71.375 pr år. Det lyder jo en smule interessant. Men reglen med selvstændigt bierhverv, om end i reduceret form, gælder **kun** når det handler om efterløn, og ikke når det handler om seniorjob. Man er heller ikke berettiget til seniorjob efter 78 uger. Det er man først efter 104 uger, altså når den fulde dagpengeret er opbrugt. Så kommer dilemmaet som tidligere nævnt, altså nedlæggelse indtil der er gået 104 uger. Det er en høj pris at betale, hvis det skulle lykkes at finde et job i mellemprioriteten.

I en artikel fra **"Arbejdsmarkedsplassens Videnbank (ARVID)s Direktoratets udtalelse af 8. januar 1998"** findes en afgørelse, der beskriver situationen om et medlem af en A-kasse der ønsker at gå på efterløn. Det fremgår, at denne afgørelse er gældende, selv om den er 14 år gammel. Der refereres til Arbejdslovsforsikringslovens § 58.

I denne udtalelse (stadig i relation til efterløn) står der endvidere, at A-kassen kan anmode om dokumentation for at driftsmidlerne er afhændet. Hvis man gør det, så kan man modtage dagpenge i de sidste 26 uger, indtil der er gået i alt 104 uger, og først derefter komme "i spil" til seniorjob. Så har man opfyldt systemets krav i denne sammenhæng. Får man så et job i perioden der kan fungere sammen med bi-erhvervet, fritidslandbruget, har man egentlig afskåret sig selv fra muligheden for at drive det, idet systemet har krævet bortforpagtning, eller salg og salg af driftsmidlerne osv.

Det er da fuldstændig urimeligt at behandle personer, der bliver ramt af ledighed, men godt vil gøre den ekstra indsats og finder en personlig tilfredsstillende deri, på den måde. Disse personer har påtaget sig en økonomisk forpligtelse (risiko) ved at engagere sig i et selvstændigt bierhverv, og gennem en årrække har de fået dette til at fungere samtidig med at man overholder de forpligtelser der er pålagt gennem jobbet, som jo er det primære.

Der kunne være en vis rimelighed i, at den forbrugte tid skal modregnes i dagpengeudbetalingerne, såfremt man havde den fulde ret, men at perioden skal reduceres, finder jeg aldeles kritisabelt. At ekspandere bi-erhverv uanset hvad dette måtte være er, så det kan blive et levebrød, kræver ofte betydelige investeringer, og er i mange situationer end ikke muligt, og måske heller ikke det ønskede.

Ingen ønsker sig mere et job end jeg, og jeg søger ufortrødent videre, og det må da lykkes på et tidspunkt.

Deltidslandmand, fritidsbonde, moonlight-farmer, officielt lønmodtager med selvstændigt bierhverv. Ja kært barn har mange navne og titler, og det er da også vældig positivt og glædeligt, så længe man lever op til titlerne, og det gør man kun når han har et hovederhverv.

I hvert fald henter man en hovedindtægt udenfor bedriften eller bi-erhvervet, og det er jo rigtig fint, idet hverdagen og arbejdsrytmen er tilpasset således at det kan lade sig gøre. Man må også gå ud fra, at det arbejde man har i forbindelse med sit selvstændige bi-erhverv, i mit tilfælde et fritidslandbrug, er noget man har påtaget sig, fordi det er noget man brænder for og gerne vil prioritere at bruge sin fritid på. Der kan også være de situationer, hvor deltidslandmanden eller bi-erhvervslederen i større eller mindre grad er økonomisk afhængig af den lønindtægt der hentes. Problemet kommer i det øjeblik, deltidslandmanden bliver arbejdsledig. Er man ikke tilknyttet en A-kasse opstår udfordringen fra dag eet.

Desuden kan henvises til "lov om seniorjob nr. 1543 af 20. dec 2006" fra Beskæftigelsesministeriet (arbejdsmarkedsstyrelsen) LF 6206/07

Såfremt der findes en fornuftig forklaring på denne urimelige forskelsbehandling hører jeg gerne om det.

Med venlig hilsen

Per Tage Hansen
Balshavevej 36
8300 Odder
Tlf: 8654 4595 Mobil: 2143 7383
mail: pt@balshave.dk